

Ordføreren for forslagsstillerne (Røtzler Møller) (V):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om regulering af dagpenge i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. samt i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, idet jeg i øvrigt skal henvise til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Løstelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier) [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Kort fortalt går forslaget ud på, at ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved aktiesalg forhøjes anskaffelsestallet med et fast tillæg på 30 pct. samt med 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet aktierne.

Som det fremgår af fremsættelsestalen, ændrede vi loven om særlig indkomstskat i foråret og ændrede den netop også på dette punkt i overensstemmelse med septemberforliget. Ved behandlingen af forslaget i foråret gav jeg udtryk for den opfattelse, at videregående ændringer i reglerne om beskatningen af aktieavance måtte afvente resultatet af selskabsskattekommissionens arbejde med disse problemer. Jeg kunne samtidig oplyse, at kommissionens betænkning herom kunne ventes inden udgangen af 1977.

De gældende regler for opgørelse af fortjenester på aktier er jo overordentlig komplicerede at arbejde med, og jeg kan ikke gå ind for det foreliggende forslag, der i øvrigt vil gøre reglerne yderligere komplicerede. Jeg kan blot minde om, at det hyppigt forekommer, at en aktiepost anskaffes gennem flere køb, fordelt over en længere årrække. Jeg har bemærket, at forslagsstillerne ikke røber, hvad de har tænkt sig med hensyn til opgørelsen af et fradragsberettiget tab. Dette problem kommer ikke ind ved særlig indkomst af fast ejendom, hvorfra forslagsstillerne har hentet reglerne, men tab ved aktiesalg er jo fradragsberettiget i den særlige indkomst.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer med hensyn til forslaget, idet jeg som sagt ikke mener, at der i denne samling er basis for at ændre ved det gældende system.

Ove Hansen (S):

Mit partis ordfører, hr. Grünbaum, er forhindret i at være til stede i dag, og derfor skal jeg komme med nogle enkelte bemærkninger til det forslag, som nu foreligger fra de konservative og fremskridtspartiet.

Det skal erkendes, at det naturligvis kan opstå tab i kraft af pengeforringelsen også for ejere af aktier, men problemet er ikke så lige til, og jeg synes, det, ministeren nu fortalte om problemet, viser, at det skal undersøges meget grundigere, inden man kan tage endelig stilling til dette. Derfor vil jeg mene, det var rimeligt, at man afventede resultatet af selskabsskattekommissionens arbejde. Først når vi kender dette resultat, tager vi stilling til problemet.

Aksel Pedersen (V):

Venstre var jo med i det arbejde, der blev gjort i foråret om forslaget her, og vi var måske ikke særlig glade ved det resultat, der kom ud af det, som septemberforliget var baggrund for, men vi er ligesom den forrige ordfører, hr. Ove Hansen, indstillet på, at aktieselskabsskattekommissionens betænkning nu må fremkomme, inden man tager fornyet beslutning.

Lovforslaget indeholder ret vidtgående bestemmelser om et 30 pct.s tillæg og 9 pct.s rentes rente. Det er i alle tilfælde noget, som jeg synes kræver et betydeligt større forarbejde, inden man nu kører løs. Alligevel vil jeg sige, at vi har sympati for forslaget.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til skatteministeren. Er det i det hele taget særlig relevant, at vi diskuterer det problem her, det er vel noget af det, som er omfattet af den generalklausul, der findes i augustforliget? I så fald ved vi vel forlods, at der intet flertal kan blive for forslaget.

Ove Jensen (FP):

Som det fremgår af bemærkningerne, har lovforslaget tidligere været stillet som et ændringsforslag til lovforslag nr. 98 i folketingsåret 1974-75, 2. samling. Lovforslag nr. 98 var socialdemokratiets og venstres forlig om kapitalvindingsskatten, hvor de to partier bl. a. blev enige om at forhøje beskatningsprocenten og dermed skærpe kapitalvindingsskatten.

Ændringsforslaget blev dengang stillet af

[Ove Jensen.]

fremskridtspartiet, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, der tilsammen havde 47 mandater, og forslaget kunne således være blevet vedtaget, hvis det havde fået støtte af venstres 42 mandater. Men venstre kendte ikke sin besørgelsestid på daværende tidspunkt, og det gør de åbenbart heller ikke nu.

Forslaget går i al sin enkelhed ud på at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed som et aktieselskab, med dem, der driver virksomhed som et personligt firma – altså et ganske rimeligt forslag, der burde kunne vedtages uden større diskussion.

Det er i øvrigt til stor skade for hele det danske erhvervslivs finansiering, at opsparede midler, der anbringes i aktier, ved salg skal betale særlig indkomstskat. Hvis man f. eks. sammenligner aktier med obligationer, finder der en ganske urimelig forskelsbehandling sted, idet obligationer ikke er omfattet af loven om særlig indkomstskat, hvad vi heller ikke mener de bør være.

Selv for de partier, som ønsker at opretholde den særlige indkomstskat med alle dens samfundsskadelige virkninger, er der gode begrundelser for at støtte dette forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre er tilhænger af, at vi får rettet de regler, der gælder om særlig indkomstskat, på den fortjeneste, der er på aktier.

Jeg har gang på gang opfordret de øvrige partier til at være med i kulegravningen af, hvordan vi skal gøre det. Men jeg må sige, som jeg har sagt tidligere, at det forslag, der ligger her, løser efter vor mening slet ikke problemet. Det er efter vor opfattelse ikke et forsøg på alvorligt at gå ind i overvejelser af, hvordan man skal vurdere fortjenesten ved salg af aktier.

Der tales her om, at man skal indføre et tillæg på 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet de pågældende aktier. For det første kunne der jo godt ske det, at et aktieselskab blev mindre værd i årenes løb, og at der derfor slet ikke bliver tale om en fortjeneste. For det andet kan der være tale om, at et aktieselskab bliver mere værd, og så vil jeg sige, at disse 9 pct. vil virke fuldstændig tilfældigt, akkurat lige så tilfældigt, som de virker med hensyn til fast ejendom. Jeg skal bare tage et enkelt eksempel frem. Med udgangspunkt i året 1965 – og her vil man have 1961, hvorved skævheden

bliver endnu større – var kroneforringelsen 25 pct. Det, man foreslår, er at give en godtgørelse på 9 pct. Det slår slet ikke til. Det, man må have fat i, er selve inflationstakten, og det har man ikke foretaget en gennemarbejdelse af. Det vil formentlig også være ret umuligt for et enkelt parti at gøre det.

Må jeg sige, at med hensyn til at få gjort noget ved det, så var der jo allerede i septemberforliget tilløb til, at vi skulle gøre det, idet venstre sammen med os andre havde forpligtet sig til at gennemarbejde dette, og den 4. juni 1976 – altså lige før vi tog på sommerferie – vedtog vi jo et tillæg til denne lov om særlig indkomstskat, der berørte dette, men vi lovede også hinanden, at det ville være noget rent foreløbigt, og at vi måtte tage problemet op igen. Augustforligets partier har da også lovet hinanden at ville tage dette op. Der må de første forhandlinger nok finde sted. Det er kedeligt, at vi så ikke får de konservative med, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Ebba Strange (SF):

Mit partis ordfører, hr. Ømann, kan desværre ikke være til stede i dag. Jeg skal ikke sige ret meget om dette forslag. Det er jo tydeligt, at det dels vender helt tilbage til septemberforliget, dels indebærer nogle konsekvenser for dem, der har indgået augustforliget, og da vi hverken er deltagere i det ene eller det andet forlig, er det vel heller ikke os, man appellerer til med dette forslag.

Det fremgik også tydeligt af hr. Ove Jensens ordførertale, at når det mindretal, der stod bag det pågældende ændringsforslag i forrige samling, overhovedet genfremsætter det, så er det altså en appel til venstre for at få venstre med. Man skal ikke regne med socialistisk folkepartis støtte. Det har man tilsyneladende heller ikke gjort.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti skal vi da gerne erkende, at særlig indkomstskat, for så vidt angår aktier, kan være en hæmsko for udbredelse af aktier til et større publikum. Derfor kan det da være rimeligt, som det også allerede er sagt, at se på særlig indkomst, for så vidt angår aktier. Men jeg bliver nødt til her at gøre de konservative opmærksom på, at en række partier allerede har tilkendegivet, at de vil være med til at kigge på de spørgsmål vedrørende særlig indkomst med hensyn til aktier, og i den nuvæ-

[Arne Bjerregaard.]

rende situation kan vi lige så godt klart sige til de konservative, at disse forhandlinger i første omgang må foregå mellem augustforligets partier.

Freddy Madsen (DKP):

Da vores sædvanlige ordfører i disse sager er forhindret i at være til stede, skal jeg i al elskværdighed på mit partis vegne afvise det her fremsatte forslag.

Angiveligt skulle det jo dreje sig om forringelsen af aktier. Her synes jeg, det er værd at tage med i betragtning, at fra ultimo 1975 til ultimo juni 1976 steg aktiernes kursværdi her i landet med 3,7 mia kr. – eller med 15 pct. på et halvt år midt under krisen – så det er næppe aktionærerne, der trænger mest til at blive hjulpet i denne situation. Man kan også undre sig noget over, at de konservative, som så ivrigt og villigt kom til og understøttede augustforliget, hvor der efter sigende skulle være balance – en balance, som vi har påvist mest bestod i, at det var lønarbejderne, der skulle betale – nu yderligere vil give gaver til de arbejdsfrie indtægter.

Vi kan altså ikke være med, og vi synes, det på denne baggrund havde været mere rimeligt, at de konservative havde ladet være med at påkalde større opmærksomhed.

Abel (CD):

Som det fremgik af en af de tidligere ordføreres indlæg, har centrum-demokraterne tidligere været positivt indstillet over for dette. Det er vi fortsat. Jeg må medgive, naturligvis, at skatteministeren pegede på, at der er en række praktiske vanskeligheder med hensyn til at gennemføre det pågældende forslag, men centrum-demokraterne er indstillet på at se positivt på spørgsmålet, når det går i udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Ministeren for skatter og afgifter og enkelte af ordførerne mener, at vi skal afvente selskabsskattekommissionens betænkning, før vi foretager os videre. Sagen kan jo gøres så indviklet, at vi ikke kommer nogen steder, men denne sag er jo ganske enkel, og vi har fremsat vort forslag, som kan løse problemet.

De indviklede regler for opgørelse af fortjenesten ved salg af aktier henviser ministeren til, men det er jo en helt anden side af sagen,

som ikke har sammenhæng med, at vi giver aktien en bedre skattemæssig stilling.

Jeg kan sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at forslagsstillerne naturligvis mener dette forslag alvorligt. Hr. Bernhard Baunsgaard mener, vi har grebet det forkert an. Jeg forstod på det ærede medlems ordførertale, at hr. Bernhard Baunsgaard forstod problemet og erkendte problemet. Ja men lad os så få det radikale venstres forslag til at løse dette problem! Det er muligt, at det indeholder nye tanker, som er bedre end de tanker, vi gør rede for her.

Jeg mener, der er grundlag for, at forslagsstillerne trækker deres væsentlige grunde for at fremsætte dette forslag frem. For det første ønsker vi indført en inflationskorrektion, som sikrer, at kursstigningen, der alene skyldes den almindelige pengeforringelse, holdes uden for beskatningsgrundlaget, og det problem er bestemt ikke løst ved de nuværende regler, som ministeren henviste til. Der gennemføres netop i disse år mange fusioner, sammenslutninger, salg og likvidationer af aktieselskaber. Hver gang går en alt for stor andel lige lukt i statskassen, i stedet for at pengene skulle bruges til at investere i nye arbejdspladser.

Det er en fuldstændig irrationel fremgangsmåde i en tid med stor arbejdsløshed og faldende investeringer. Det er risikovillig kapital, som drænes fra erhvervslivet og lige ind i statskassen. Det går i første række naturligvis ud over aktieejerne, men i næste række går det ud over samtlige privat ansatte, som ser, at der ikke sker nogen vækst inden for det private afsnit af samfundet. Jeg kan ikke forstå, at man kan behandle dette spørgsmål så lemfældigt, som man faktisk gør. Dette være også et svar til hr. Freddy Madsen.

Den anden grund til genfremsættelsen er, at vi ønsker at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed i aktieselskabsform, med dem, der driver deres virksomhed i form af et personligt firma. De nuværende beskatningsregler har den uheldige virkning, at investering i aktier bliver mindre tiltrækkende end andre former for investeringer, f. eks. i personlige firmaer, i obligationer og i pantebreve. Kan man da ikke indse, at enhver, der har en risikovillig kapital, automatisk vil søge at investere passivt, og at det sker på et tidspunkt, hvor vi mere end nogen sinde har brug for, at de pågældende investerer aktivt? Enhver, der har været gennem møllen, der hedder beskat-

[Stetter.]

ning ved salg af aktier, skal nok holde sig langt borte fra nyinvesteringer i aktier.

Jeg siger dette her, fordi det er et alvorligt problem, og tinget kan ikke fortsat blive ved med at lade, som om man kan klare disse problemer ved en hård skattemæssig behandling af aktien. Det går simpelt hen ikke.

Skatte- og afgiftsministeren (Svend Jakobsen):

Jeg tager først og fremmest ordet, fordi hr. Aksel Pedersen stillede et direkte spørgsmål til mig, nemlig hvorvidt dette var omfattet af generalklausulen i augustforliget. Jeg må sige, at vi har ikke specielt drøftet dette emne, men hr. Aksel Pedersen kender jo formuleringen, og jeg ville nok mene, at en væsentlig ændring i vilkårene på dette område ville være ude af takt med hensigten i augustforliget, som jo er, at alle befolkningsgrupper, alle indtægtsarter, skal vise tilbageholdenhed i den kommende periode.

Men jeg synes nok så meget, dette knytter sig til septemberforliget. Hr. Aksel Pedersen sagde ganske vist, at man ikke var alt for glad for det resultat, vi nåede frem til, men jeg må understrege, at forslaget, som blev fremsat og gennemført i sidste samling, jo var en helhed, hvor vi havde drøftet os frem til et fælles resultat og til gennemførelse her i salen. Jeg mener nok, at den enighed, der da kom til udtryk, også må betyde, at vi nu afventer det materiale, der kommer fra selskabsskattekommissionen. Jeg mener ikke som hr. Stetter, det er udtryk for, at vi behandler dette område lemfældigt. Jeg mener, det er et udtryk for, at vi vil behandle dette område med ansvarsfølelse.

Vi har ikke benægtet, at der er nogle problemer knyttet til området her. Det ligger også i det – ganske vist lille – skridt, vi tog i sidste samling, men også i, at jeg har bedt selskabsskattekommissionen om at gøre sig færdig med dette arbejde snarest muligt og senest inden udgangen af 1977. Når vi har bedt om det, så er det jo med henblik på en samlet vurdering af, hvad der bør foretages på dette område.

Vi fik ikke i hr. Stetters bemærkninger her nogen klaring på det ene problem, jeg nævnte, nemlig spørgsmålet: hvordan vil forslagsstillerne i det hele taget behandle aktietabene i denne sammenhæng? Skal de være udsat for tilsvarende reguleringer af anskaffelsessummen, således at man eliminerer tab i forbindelse med aktiesalg, og således at der bliver

mindre fradrag i de situationer, hvor der opstår aktietab?

Jeg mener ikke, at dette materiale er tilstrækkeligt, at vi har et tilstrækkeligt grundlag til at træffe de beslutninger på, som hr. Stetter mener er så enkle at træffe.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg blev spurgt om, hvad den radikale indstilling er. Jeg har jo gentagne gange understreget, at det vanskelige er sandelig ikke at finde frem til den rette reguleringsfaktor, for det er efter vores opfattelse pristallet. Kronen er faldet i værdi, og den er naturligvis også faldet i værdi, fra man har købt aktier engang i 1960'erne og til man sælger dem her engang i 1970'erne. Det er ikke spor vanskeligt at finde reguleringsfaktoren, og nu er det efterhånden også accepteret, sidst af augustforligets partier, at det er sådan, man skal regulere. Nu mangler vi altså at få de konservative til at acceptere det også. Det vanskelige er jo at finde frem til, hvad det er for et grundlag, vi skal regulere. Som ministeren nævnte før, er der mange ting, der skal tages hensyn til. Og som jeg sagde i mit første indlæg, er det nok for meget forlangt, at et enkelt parti skal kunne klare problemet med selve det grundlag, der skal reguleres. Hvad er det egentlig, der er fortjeneste? Hvordan skal den modregnes med et tab?

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg vil gerne stille ministeren for skatter og afgifter det spørgsmål, om de sidste udtalelser skal opfattes på den måde, at ministeren er parat til at give selskabsskattekommissionen det politiske direktiv, at man skal søge at give aktien den samme fordelagtige skattemæssige stilling, som man giver f. eks. obligationer, pantebrev o. lign.

Jeg vil i øvrigt sige til ministeren: Det kan ikke nytte noget, at ministeren kommer til mig og spørger om aktietabets indføring i denne problemstilling. Jeg er ikke skattetekniker, jeg er skattepolitiker. Det er min opgave at gøre opmærksom på, hvordan situationen ser ud, når man anskuer den ude fra erhvervslivets side. Det er min opgave, og det har jeg gjort.

Det er tredje gang, vi fremsætter dette forslag, og ministeren må forstå, at vi kan ikke fortsætte på denne facon. Jeg erkender over for hr. Bernhard Baunsgaard, at der selvfølgelig er mange vanskeligheder med denne sag, men disse vanskeligheder skal jo løses. Hvis et

[Stetter.]

flertal i dette ting kunne blive enig om at give et direktiv i retning af, at vi forlanger, at aktien får den samme skattemæssige stilling, som andre papirer har, så var der en mulighed for, at vi kunne få skabt nogle nye arbejdspladser. Det er det, der er sagen, det er hovedspørgsmålet. Så kan man også løse problemerne; det er jo det, vi har skatteteknikerne til.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg tror ikke, der er behov for, og jeg tror heller ikke, det er ønskeligt, at vi giver os til at opstille nye direktiver til selskabsskattekommissionen. Gør vi det, så er jeg bange for, at vi ikke får det materiale, vi har brug for til at træffe de politiske beslutninger, inden udgangen af 1977.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun den meget korte bemærkning, at det er jo på adskillige punkter, vi har denne forskelsbehandling af aktier og obligationer og pantebreve. Jeg mindes forsøg fra radikal side, hvor man ikke fra konservativ side har støttet et forsøg på at ligestille de to papirer, men lad det nu være. Væsentligere er, som talsmanden for forslagsstillerne indrømmede, at det tekniske, forudsætningerne, ikke er i orden for at gribe ind nu. Det var jo derfor, vi i juni måned gennemførte den lempelse på fortjeneste ved aktiesalg.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg må desværre konstatere, at der ikke var nogen som helst forståelse fra ministerens side over for det væsentlige spørgsmål, vi diskuterer her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af udskrivningsloven. (Formueskat for personer) [af Stetter m. fl.]

(Lovforslag nr. L 12, Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, som det konservative folkeparti her har fremsat, går ud på, at den skattefrie formuegrænse forhøjes fra 450.000 kr. til 750.000 kr. Endvidere foreslår man, at grænsen mellem første og andet trin på formueskatteskalaen hæves fra 2 mill. kr. til 2,3 mill. kr.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at forslaget tager sigte på en forhøjelse af den skattefrie formuegrænse svarende til forhøjelsen af værdien af fast ejendom i henhold til 16. almindelige vurdering. Jeg synes, det konservative folkeparti har alt for travlt i denne sag. Allerede i sidste samling var partiet fremme med et forslag til folketingsbeslutning om, at bundgrænsen for formuebeskatningen forhøjes i takt med den 16. almindelige vurdering. Hovedparten af folketingets partier var dengang enig med mig i det synspunkt, at vi må afvente resultatet af 16. almindelige vurdering, før vi tager stilling til, om vi skal forhøje den formueskattefrie bundgrænse. Vi har ikke ændret vores holdning på dette punkt. Vi mener fortsat, at vi først må se, hvor store stigningerne i ejendomsværdierne bliver som følge af den 16. almindelige vurdering, før vi tager stilling til dette spørgsmål.

Jeg kan da tilføje, at folketinget efter hver af de tidligere almindelige vurderinger har forhøjet den formueskattefrie bundgrænse, senest efter den 15. almindelige vurdering, hvor grænsen blev sat op fra 300.000 kr. til 450.000 kr. Jeg tror også, det vil ske efter den 16. almindelige vurdering, men jeg synes, det var rimeligt, at vi kendte resultatet, før vi tager stilling hertil.

I øvrigt savner jeg i bemærkningerne til forslaget en begrundelse for de tal, der er sat på forhøjelserne. Man udtaler ganske vist, at forhøjelserne af den skattefrie formuegrænse skal svare til de kommende stigninger i ejendomsværdierne, men så længe vi ikke kender resultatet af 16. almindelige vurdering, er det ikke muligt at sige noget om, hvilket niveau en sådan tilsvarende forhøjelse kan bringe formueskattegrænsen op på.